

РЕШЕНИЕ

№ 1680

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6372** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № Р-ДОИ-21/06.10.2020г. на член на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, упълномощено лице по ЗДОИ с искане за отмяната му като незаконосъобразен.

В писмена молба от 28.10.2020г. жалбоподателят обосновава, че със заявлението е поискал достъп до информация, различна от предоставената с посоченото по-горе решение, а именно разпоредителната част на всички лицензии, издадени на [фирма], с която част се определят специалните условия за осъществяване на съответната лицензионна дейност, според вида на лицензията и специалните изисквания. под термина „разпоредителна част на лицензията“ моли да се има предвид съдържанието по чл.49, ал.1, т.9 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. По същество оспорваният поискал предоставяне на преписи от специалните условия в лицензиите, които не се съдържат на посочените в диспозитива на решението електронни адреси. С посоченото решение бил предоставен достъп до информация, различна от поисканата като същевременно в него не се съдържал диспозитив, формулиращ изричен отказ. Предвид това намира, че е налице мълчалив отказ по подаденото от него заявление. При условията на евентуалност моли жалбата му да бъде възприета като насочена срещу изричен отказ,

последвал след срока за произнасяне на задължения субект, с оглед т.8 от ППВС № 4/1976г. по гр.д.№ 3/1976г. получаването на търсената информация сочи, че ще повиши прозрачността и отчетността на задължения субект, тъй като специалните условия по лицензията на практика представляват задължения, които КЕВР е възложила на лицензиантите или при какви условия комисията е разрешила на лицензиантите да осъществяват конкретната дейност. Претендира разноските по делото. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор оспорва допустимостта на жалбата, при условията на евентуалност излага съображения за нейната неоснователност. Изложеното в отговора се поддържа в съдебно заседание чрез юрк.П., която твърди, че на жалбоподателя е предоставен частичен достъп до исканата информация, поради което за него не е налице правен интерес от оспорването. Оспореният акт счита за законосъобразен, издаден при спазване на законовите изисквания. Позовава се и на отказа на дружеството да бъде предоставена исканата информация на заявителя, тъй като тя представлявала търговска тайна. Претендира разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят е сезирал КЕВР със заявление за достъп до обществена информация вх.№ ДООИ-12/07.05.2020г. /л.18/, с което поиска предоставянето по реда на ЗДОИ на копия от следните документи: разпоредителната част на всички лицензии, издадени на [фирма], с която част се определят специалните условия за осъществяване на съответната лицензионна дейност, според вида на лицензията и специалните изисквания. Като предпочитана форма за предоставяне на достъпа е посочено на електронен носител. Посочено е също, че исканата информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект.

След получаване на заявлението ответникът е изпратил до [фирма] писмо изх.№ ДООИ-12/27.05.2020г., с което е поискал неговото съгласие за предоставяне на информацията, в съответствие с разпоредбата на чл.31, ал.2 ЗДОИ, но след изтичане на срока за това – разпоредбата предвижда, че задълженият субект е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението по чл.24. В случая заявлението е заведено на 07.05.2020г. За предприетите действия също така не е уведомен заявителя. В писмото задълженият субект изрично е посочил съдебната практика по аналогични казуси, приемаща, че търсената информация представлява обществена такава, както и че е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ.

С писмо вх.№ ДООИ-12/09.06.2020г. на заместник-председателя на Съвета на директорите на [фирма] задълженият субект е уведомен, че дружеството отказва предоставянето на исканата информация на заявителя, тъй като тя представлява търговска тайна. Подробно в писмото са мотивирани съображения, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес, преодоляващ отказа на дружеството.

На 19.06.2020г. жалбоподателят е завел в деловодството на КЕВР жалба срещу мълчалив отказ по подаденото от него заявление, по която, след администрирането ѝ до съда, е образувано адм.д. № 6372/2020г.

В съдебно заседание на 08.10.2020г. по делото от ответника са представени доклад и Решение № Р-ДОИ-21/06.10.2020г. на член на КЕВР, упълномощено лице по ЗДОИ, с което на оспорващото дружество се предоставя достъп до информацията, предмет на заявлението му в обема, съдържащ се на електронната страница на комисията като са посочени пълните адреси на pdf файлове и се посочва, че достъпът до информацията е осигурен чрез публикуването на информацията.

При служебно извършената от съда справка на адресите, посочени в решението, не се откри информацията, предмет на подаденото от оспорващия заявление, а именно специалните условия в разпоредителната част на лицензията, при които тя е издадена за осъществяване на съответната лицензионна дейност. Това налага извод за формиран отказ от предоставяне на търсената информация и постановяване на акт, който е само привидно благоприятен за оспорващия, но по същество обективира отказ по подаденото заявление. Доколкото е налице изрично произнасяне на органа, макар и месеци след изтичане на регламентирания в чл.28, ал.1 ЗДОИ срок, е налице изричен отказ, а не мълчалив такъв, който е годен предмет на оспорване, като следва да се съобрази и посоченото в т.8, изр.2-ро на Постановление № 4/22.09.1976г. по гр. д. № 3/1976г. на Пленума на ВС.

Предвид изложеното съдът приема, че е сезиран с допустима жалба – подадена срещу подлежащ на оспорване пред съди индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите". Според чл.19, ал.4, т.2 от Закона за администрацията държавните комисии се считат за органи на изпълнителната власт. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл.10 от Закона за енергетиката, КЕВР е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. С решение по т.2 от Протокол № 175/05.08.2020г. КЕВР е определила В. Г. В. – член на комисията, за лице, което да разглежда постъпили искания и да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Предвид това съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Решението, обективиращо оспорения отказ е издадено в писмена форма и съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК реквизити с изключение на тези по т.4 – не са посочени фактическите и правните основания за постановяване на отказа.

Видно от мотивите на оспорения акт задълженият субект е приел, че търсената от заявителя информация представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ - всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приел е също, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес, което в хипотезата на засягане на трети лица, както е в настоящия случай, е основание за постановяване на отказ на основание чл.37, ал.1,

т.2 ЗДОИ. Вместо това обаче е постановен привидно благоприятния за оспорващия акт, като му се предоставя достъп до информация, публично оповестена на официалната електронна страница на КЕВР, на което се основава и възражението за недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес от оспорването.

Както се посочи по-горе жалбоподателят е поискал предоставяне на информация за специалните условия по лицензиите, издадени на [фирма] като изрично е уточнил в заявлението си, че под „специални условия“ следва да се има предвид посоченото в чл.49, ал.1, т.9 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /НЛДЕ/. Посочената разпоредба регламентира задължителното съдържание на лицензията като според т.9 лицензията съдържа разпоредителна част, с която се определят специалните условия за осъществяване на лицензионната дейност, според вида на лицензията и специалните изисквания, в т.ч. за координатор на балансираща група, определени в действащите нормативни, общи и индивидуални административни актове. Според чл.51 НЛДЕ специалните условия по лицензията се определят в зависимост от лицензионната дейност и включват без ограничение: 1. задължение за проучване на енергопотреблението, прогнозиране, планиране и развитие на производствените мощности, съответно на преносните и разпределителните мрежи; 2. задължение за ефективно използване на енергията и енергийните ресурси в съответствие с нормите и стандартите, свързани с енергийната ефективност и опазването на околната среда; 3. задължение за сключване на застраховки - видове, покрити рискове и размер на застрахователното покритие; 4. правила за снабдяване и норми за качество на предоставяната енергия и/или услуги, утвърдени от комисията; 5. изисквания към изграждането на енергийния обект, когато лицензията е издадена преди неговото изграждане; 6. изисквания за извеждане от експлоатация на енергиен обект. Осъществяваната от лицензианта дейност е част от енергийната система и сигурност и съответно тази информация е от обществен интерес и отговаря по дефиниция на понятието за обществена информация, регламентирано в чл.2, ал.1 ЗДОИ – информация, която е свързана с обществен живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. С оглед естеството на търсената със заявлението информация е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 вр. т.5 ДР ЗДОИ, в който случай се преодолява въведеното с чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ ограничение за предоставянето ѝ.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Според това дали обществената информация бива официална /чл.10/ или служебна /чл.11/ е различен и редът за предоставянето ѝ. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. С оглед обстоятелството, че се касае за информация, съдържаща се в издаден индивидуален

административен акт посоченото ограничение е неприложимо.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ. В конкретния случай ответникът не се е справил с вменената му от закона доказателствена тежест – предвидените в лицензията специални условия, чието предоставяне е отказал, няма да дадат представа на заявителя за начина, по който лицензианта осъществява дейността си, а ще спомогнат да се повиши прозрачността на дейността на задължения субект.

Неоснователно в този смисъл е позоваването на твърдението на третото лице, че исканата от заявителя информация представлява за него търговска тайна. Според дефиницията на § 1, т.5 ДР ЗДОИ не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя: б.б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; б.в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3. Издаването на лицензия за пренос и разпределение на електрическа енергия, безспорно засяга обществения живот в страната и предоставянето на информация за конкретните ѝ параметри дава възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на специализирания държавен орган като е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето на информацията.

По изложените съображения съдът намери жалбата за основателна и оспореният отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен. Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорващия за присъждане на направените по производството разноски. Такива са доказани в общ размер на 550 лева, от които 50 лева за внесена държавна такса по оспорването и 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.46 по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в Решение № Р-ДОИ-21/06.10.2020г. на В. В. - член на Комисията за енергийно и водно регулиране, упълномощено лице по ЗДОИ, по

подаденото от оспорващия заявление за достъп до обществена информация с вх.№ ДОИ-12/07.05.2020г.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] сумата в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: